

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 225.

Ellevte Sæssion.

65de Møde.

Fredagen den 16de Marts Kl. 1.

(Fortsat.)

Udenrigsministeren (forts.): Jeg maa benegte, at der skulde være nogensomhelst Dpforbring, nogensomhelst rimelig Grund for Regjeringen til at bringe Sagen ind for Rigsdagen. Men jeg paastaar, at endnu urigtigere er det at sige, at Sagens Afgjørelse fandt Sted nogle Dage før Rigsdagens Sammenkomst; thi det er ganske vist, hvad ogsaa selve Bestemmelserne om Concessionen udvise, at allerede den 15de April var den Kgl. Resolution falden paa de forskjellige Betingelser for Overenskomsten med den paagældende Entrepreneur, og der stod kun saaledes tilbage for ham at skaffe den fornødne Garanti tilstede for Udførelsen af Planen og Arbejdet, saaledes at Sagen efter disse Afgjørelser og altsaa længe førend den endelige Afslutning af Contracten forelaa paa en saadan Maade, at det ialfald vilde være en Illoyalitet, dersom man, naar Entrepreneur'en var kommen frem med den fornødne Garanti, ikke havde givet ham den lovede Concession, blot for at rectificere Regjeringen i dette Punkt. — Jeg maa saaledes fastholde mod hvad der atter påaant her er fremkommet, at der deels ikke i Tidspunktet mellem 1857 og de første Maanedre af 1859 ligger nogensomhelst Afstemning, der endog kun for dette Things Vedkommende kan siges at støtte Underdragendet om en Ophævelse af Loven om Tverbanen, deels at Regjeringen, ved at gjen-

nemføre Loven, paa ingen Maade har gjort sig skyldig i den Feil — om det ellers var nogen Feil — at have foretaget det afgjørende Skridt, umiddelbart før Rigsdagen kom sammen, første Gang den 3die Octbr. og senere den 3die Decbr.

Indenrigsministeren: Dersom det var den forrige Regjerings Niemed at komme bort fra den Contract, som efter det ærede Medlems Mening skal være indgaaet, saa maatte det jo være ham kjært, at den nærværende Regjering slutter sig til Bestræbelserne for at komme bort fra Sagen — og han maatte jo understøtte disse Bestræbelser. — Det maa jo især tiltale den ærede Rigsdagsmand at see, hvor troligt denne Regjering arbejder i sine Forgængeres Fodspor, hvor varmt den antager sig deres Lovforslag og forsvare det, saa at den, der staar udenfor, ikke let skulde see, hvem der var Fader dertil. Man vil paa ingen Maade bort derfra, og Alt, hvad den ærede Rigsdagsmand har gjort, er derfor aldeles ubegrundet; det er ikke paa nogen Maade begrundet ved hvad der ligger for. — Jeg maa imidlertid tilstaae, at jeg ikke har opfattet det af den forrige Regjering forelagte Lovforslag paa denne Maade, som en Bestrævelse efter at komme bort fra den indgaaede Contract om Tverbanen, og heller ikke har min ærede sidste Formand i Indenrigsministeriet i en Conference med mig paa nogen Maade udtalt sig, som om det havde været det forrige Cabinets Mening med dette Lovforslag. Der ligger tværtimod en ganske anden Dpfattelse til Grund for det hele Forslag, nemlig Ønsket om at fremme Længselen